

هیأت های ورزشی و ضرورت بررسی وعده ها و شعارها

آنهایی که برای به دست آوردن مدیریت هیأت های ورزشی اقدام می کنند باید به مجمع برنامه جامعی از اهداف ، برنامه ها و ایده های خود ارائه نمایند. اگر اعضای مجامع انتخاباتی در انتخاب افراد، برنامه آنها را در نظر بگیرند و توجهی به رایزنی ها، قول و قرارها و سفارش های این و آن نداشته باشند به بهبود وضعیت هیأت های ورزشی می توان امیدوار شد و گرنه انتظار تغییرات و آغاز حرکتی جدید و تحرک بخشیدن به رشته های ورزشی انتظاری بیهوده خواهد بود.

کاندیداهای هیأت های ورزشی در ایام منتهی به مجمع حرف های شیرینی می زنند و بر اهداف بلند مدت و کوتاه مدت تأکید می کنند ولی وقتی رأی را گرفتند از در سالن بیرون نرفته همه آن قول ها را فراموش می کنند و برای چهار سال خود را حاکم مطلق مجموعه تحت مدیریت به حساب می آورند.

مسئولینی که در چهار سال حکمرانی بر یک هیأت ورزشی توان انجام وعده های داده شده را نداشته باشند چگونه بار دیگر برای تداوم عمر مدیریتی خود پیشقدم می شوند و با چه انگیزه و دلیلی اعضای مجمع از وی استقبال می کنند.

یکی از بزرگ ترین معضلاتی که گریبانگیر رشته های مختلف ورزشی می باشد نگاه دست اندرکاران هیأت های ورزشی به بحث مدیریت، تداوم آن به هر شکل و به هر ترتیبی است، یعنی آنها بودن خود را به عنوان یک اصل تلقی کرده و برای ماندن و حفظ کردن صندلی، چنگ انداختن به هر کس و ناکس، باج دادن و رفتن زیر پرچم افراد زیاده طلب را روا و شایسته می دانند. آنهایی که به حفظ صندلی مدیریت خود به هر روش و شیوه ای تأکید می کنند نمی دانند که همان صندلی دنیا و آخرت آنها را به باد می دهد و آبرویی برای شان باقی نمی گذارد.

برای پایان دادن به بساط وعده های دروغ و برجیدن پایه های چادر انحراف در افکار عمومی می توان به یک اقدام مناسب دست زد. در آستانه برگزاری مجامع انتخاباتی فیلم مجمع قبلی و یا فایل صوتی کاندیدها در اختیار مردم و رسانه ها قرار گیرد تا بدین وسیله

افرادی که به وعده های انتخاباتی عمل کرده اند از آنهایی که جز شعار دادن و آمار ساختگی ارائه کردن کار دیگری نداشته اند مشخص شود.

این کار سختی نیست، مسلماً فیلم همه مجامع برای مستند سازی در آرشیو روابط عمومی اداره کل ورزش و جوانان و هیأت های ورزشی وجود دارد. آیا برای یک یا دو مورد امتحان کردن که منجر به شناسایی افراد خوش قول و کارآ از صحنه سازان مقام پرست شود نباید اقدام گردد؟ صندلی و پست مدیریت وقتی با ارزش است که بنا به فرموده مولای متقیان علی(ع) بتوان حقی را به حقدار داد.

اگر اراده ای برای دور کردن رؤسای ناموفق از هیأت های ورزشی و عزم جدی برای پاک کردن صحنه ورزش از عوضی آمده ها و منفعت طلب ها وجود داشته باشد می توان با به کار بردن روش های معقول و پسندیده ورزش را از وجود انگل های مزاحم و اساتید وعده و شعار پاک کرد و در اداره امور رشته های ورزشی حق را به حقدار داد.